

**POLSKIE TOWARZYSTWO TURYSTYCZNO - KRAJOZNAWCZE
ODDZIAŁ STOŁECZNY IM. ALEKSANDRA JANOWSKIEGO**

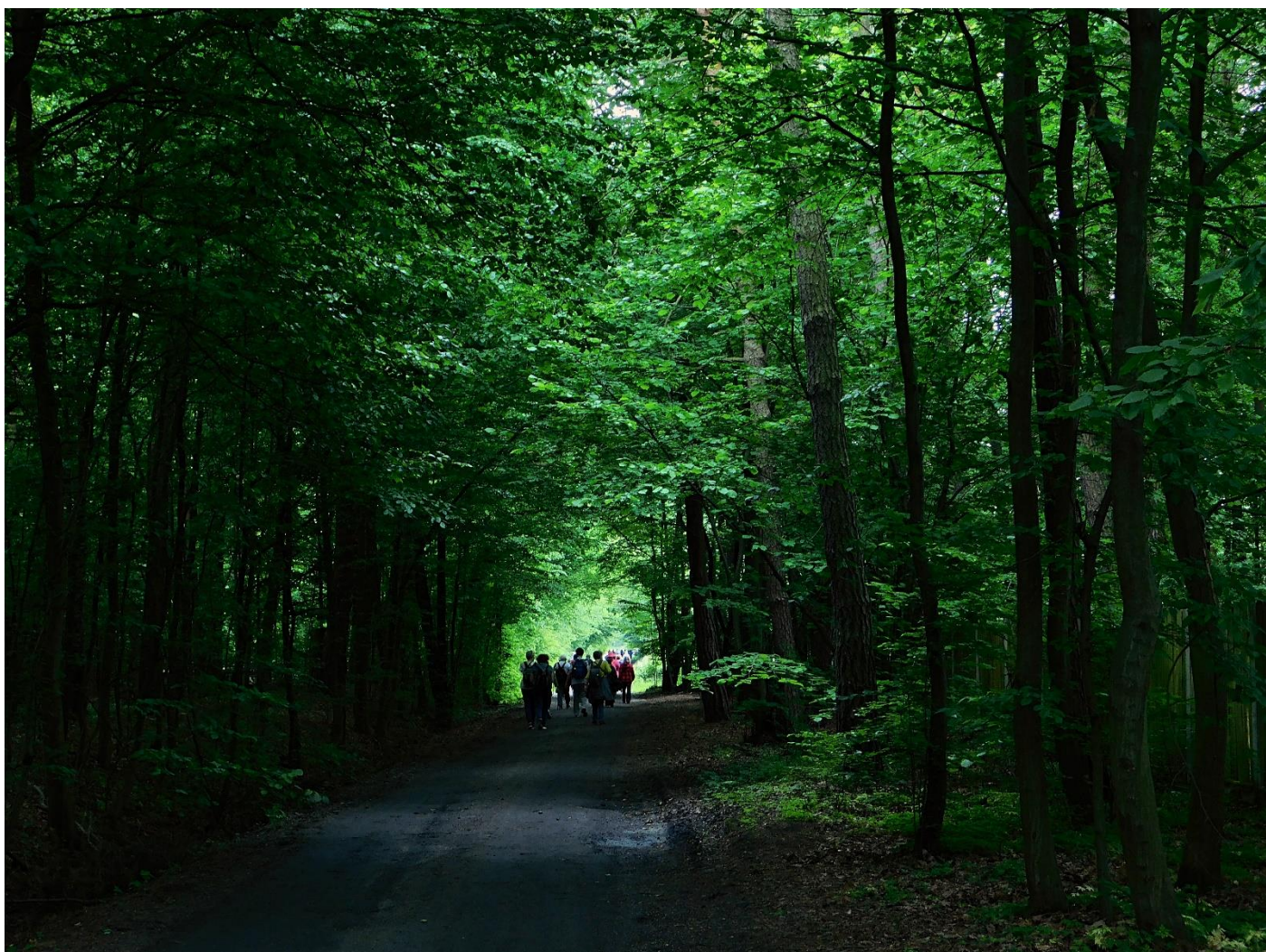

BIWAK

**BIULETYN KLUBU PRZODOWNIKÓW TURYSTYKI PIESZEJ
IM. ANIELI MICHAŁSKIEJ**

NR 21

CZERWIEC 2022

57 RAJD PIESZY IM. ALEKSANDRA JANOWSKIEGO

Fot. W. Majdewicz

BIWAK

BIULETYN KLUBU PRZODOWNIKÓW TURYSTYKI PIESZEJ
IM. ANIELI MICHAŁSKIEJ

NR 21 CZERWIEC 2022

- 1. WIOSENNE OGNISKO KOŁA TERENOWEGO PTTK „ŚRÓDMIEŚCIE”.**
Krzysztof Zarański
 - 2. 57 RAJD PIESZY IM.ALEKSANDRA JANOWSKIEGO**
Krzysztof Zarański
 - 3. BRZÓZA**
Włodzimierz Majdewicz
 - 4. MUZEUM KURPIOWSKIE W WACHU**
Krzysztof Zarański
 - 5. SZUFLADA KOLEKCJONERA**
Redakcja
 - 6. WYBORY W KLUBIE**
Krzysztof Zarański
-

Redakcja Krzysztof Zarański
Opracowanie graficzne Włodzimierz Majdewicz

Na okładce 57 Rajd Pieszy im. Aleksandra Janowskiego fot. Włodzimierz Majdewicz

WIOSENNE OGNISKO KOŁA TERENIOWEGO PTTK „ŚRÓDMIĘSCIE” 2022

Po wielu miesiącach obowiązujących obostrzeń związanych z pandemią Covid – 19 wreszcie nadarzyła się okazja spotkania w większym gronie wędrujących turystów na wspólnym wiosennym ognisku, które zapłonęło na Polanie Jakubów przy Dyrekcji Kampinoskiego Parku Narodowego. „Wiosenne Ognisko”¹ zorganizowało Koło Terenowe „Śródmieście” Oddziału Stołecznego PTTK im. Aleksandra Janowskiego.

PTTK .Uczestnicy dotarli na ognisko trzema trasami:

1. Laski – Izabelin o długości ok. 5 km, prowadziła Kol. Alicja Świątek
2. Laski – Góra Ojca – Izabelin o długości ok. 9 km, prowadził Kol. Jerzy Stefan Tutaj
3. Truskaw – Karczmisko – Pociecha – Sieraków – Izabelin o długości ok. 12 km, prowadził Kol. Bronisław Perek.

W imprezie na zaproszenie organizatorów uczestniczyła około 40 osobowa grupa dzieci i młodzieży z Ukrainy.

¹ „WIOSENNE OGNISKO” to rajd pieszy którego tradycja sięga połowy lat sześćdziesiątych XX w. Impreza ta nieprzerwanie organizowana jest przez Koło Terenowe Oddziału PTTK im. Aleksandra Janowskiego w Warszawie jako symboliczne otwarcie sezonu imprez pieszych dla mieszkańców Warszawy i Mazowsza.

Ognisko zostało zorganizowane z pomocą Kampinoskiego Parku Narodowego. Do gości bardzo serdecznie przemówiła Pani dyrektor Anna Wilińska. Zaplanowane wcześniej zwiedzanie Izby Dydaktycznej i Muzeum nie mogło się niestety odbyć ze względu na remont budynku Dyrekcji Kampinoskiego Parku Narodowego.

W celu zintegrowania się młodzieży polskiej i ukraińskiej organizatorzy imprezy przewidzieli konkursy sprawnościowe (z rakieta i piłeczką tenisową) a także konkurs rysunkowy (w kilku grupach wiekowych). Dzieci i młodzież biorące udział w konkursach otrzymywały nagrody. Wszystkie dzieci dostały słodycze. Każdy uczestnik spotkania otrzymał pamiątkowy znaczek, porcję kiełbasy i chlebek.

Nad sprawnym przebiegiem „Ogniska” czuwał Prezes Koła Terenowego PTTK „Śródmieście” Kol. Jan Rukat. Było wesoło i serdecznie. Przyjazną Polanę opuściliśmy ok. 15.00. Pogoda dopisała. W bieżącym roku przypada 65-ta rocznica istnienia Koła Terenowego „Śródmieście”. Wiosenne Ognisko było pierwszym z zaplanowanych imprez jubileuszowych. Informacje o następnych imprezach będą zamieszczone na stronie www.pieszowaw.pl Zdjęcia; Krzysztof Zarański, Włodzimierz Majdewicz,

Krzysztof Zarański

57 Rajd Pieszy im. Aleksandra Janowskiego

Ostrówek 4.06.2022

Organizatorzy Rajdu:

- Komisja Turystyki Pieszej Oddziału Stołecznego PTTK
- Koło Terenowe „Śródmieście”
- Klub Przewodników Turystyki Pieszej im. Anieli Michalskiej

Trasy Rajdu:

Trasa 1-Jasienica Mazowiecka PKP-ulicami Jasienicy Mazowieckiej do nowoczesnego kościoła. W jego otoczeniu ciekawy pomnik Jana Pawła II z Kard. Wyszyńskim. Następnie do pomnika powstańców styczniowych .Dalej tablice informacyjne ścieżki dydaktycznej „Rezerwatu Dębina” i docieramy do Ostrówka do domu Św. Faustyny.

Prowadził Kol. **Jan Rukat**

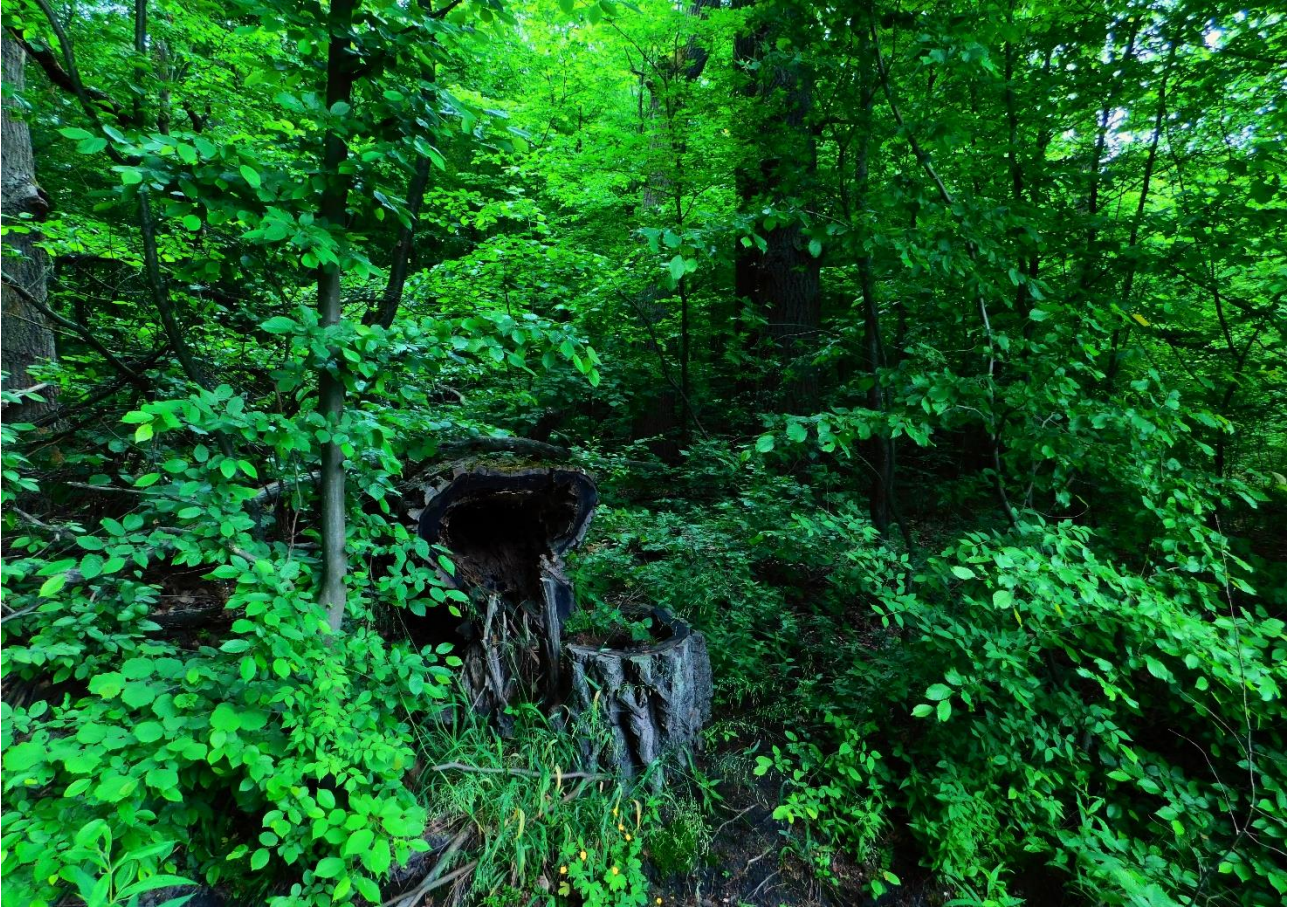

Trasa 2- Klembów PKP- pomnik AK-skrajem „Rezerwatu „Dębina” do domu Św. Faustyny Prowadziła Kol. **Alicja Świątek**. Dom Św. Faustyny w Ostrówku związany jest z Faustyną Kowalską -która przebywała w nim w latach 1924-25, jako pomoc domowa w rodzinie Aldony i Samuela Lipszyców. Pracowała tam by zarobić na skromny posag, który pozwoliłby na wstąpienie do zakonu. 1.08.1925 r. wstąpiła do Zakonu Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia przybierając imiona zakonne Maria Faustyna. Mistyczka, stygmatyczka i wizjonerka. Kanonizowana w 2000 r.

Po zwiedzeniu domu muzeum świętej wszyscy uczestnicy Rajdu udali się na metę na „wyspę wśród mokradeł”. Dla chętnych zorganizowano krótką wyprawę na Wilcze Bagno. Na mecie na zmęczonych turystów czekały wiaty i płonęło ognisko. Po posileniu się turyści wysłuchali informacji przekazanej przez Kol. Alicję Świątek a następnie wysłuchali prelekcji Kol, Włodzimierza Majdewicza o historii Rajdów im. Aleksandra Janowskiego oraz o przypadających w bieżącym roku rocznicach: 70 lecie Komisji Turystyki Pieszej ZG PTTK, 70 lecie ustanowienia Odznaki Turystyki Pieszej oraz 70 lecie ustanowienia funkcji Przodownika Turystyki Pieszej.

Oddział PTTK im. Witora Krawczyka Warce reprezentowali wiceprezes Janusz Gwara wraz z Ryszardem Frubą. Przedstawiciele Koła Terenowego PTTK „Śródmieście” wręczyli Odznakę Honorową Koła Kol. Andrzejowi Sadowemu z Oddziału Praskiego PTTK. Prognoza pogody na dzień 4 czerwca br. zapowiadała deszcz ale było ciepło i słonecznie, więc duża grupa „rajdowniczów” pozostała pod wiatami do późnych godzin popołudniowych, a następnie udała się do stacji Klembów, skąd powróciła do Warszawy. Na imprezie istniała możliwość nabycia metalowego znaczka rajdowego zaprojektowanego tradycyjnie przez Kol. Włodzimierza Majdewicza. Do zobaczenia za rok.

Zdjęcia: Wł. Majdewicz, K. Zarański

Symbolika pamiątkowego znaczka 57 Rajdu Pieszego im. Aleksandra Janowskiego nawiązuje do 95. rocznicy ustanowienia Mazurka Dąbrowskiego polskim hymnem narodowym. 20 lipca 1797 roku po raz pierwszy pieśń ta zabrzmiała w miejscu stacjonowania Legionów Polskich we Włoszech w miasteczku Reggio Emilia. 130 lat później 26 lutego 1927 roku Minister Spraw Wewnętrznych Felicjan Sławoj Składkowski wydał okólnik, w którym Mazurkek Dąbrowskiego ogłoszono Hymnem Narodowym. Decyzją Sejmu RP rok 2022 ustanowiono Rokiem Józefa Wybickiego – autora słów hymnu.

BRZÓZA

W województwie mazowieckim, w powiecie kozienickim, w gminie Głowaczów, na skraju Puszczy Kozienickiej na prawym brzegu Radomki znajduje się wzmiankowana już XIV wieku wieś Brzóza. Położona na obrzeżu rozległych kompleksów leśnych wieś jak podają źródła archiwalne miała puszczański charakter, w XVI w. na 44 zamieszkujących ją włościan 24 zajmowało się bartnictwem.

Fot. Włodzimierz Majdewicz

Wieś rozlokowana jest wzdłuż drogi krajowej nr 48. Przebiega tędy czerwony pieszy szlak PTTK ²im. Witaliusza Demczuka. Szlak rozpoczyna się pod Radomiem na stacji kolejowej Lesiów i wiedzie przez piękne zróżnicowane pod względem drzewostanu tereny Puszczy Stromieckiej i Kozienickiej z widokami na malowniczą dolinę Radomki. Wędrując szlakiem zobaczymy zabytki w Brzozie, Grabowie, Warce i pomnik-mauzoleum w Studziankach

² Czerwonemu szlakowi nadano imię Witaliusza Demczuka działacza PTTK z Radomia (PTP nr 1483/II, 122/H) inicjatora oraz twórcy znakowanych tras turystycznych w Puszczy Kozienickiej.

Pancernych. W pamięci wędrowców pozostaną widoki na doliny Radomki i Pilicy. W lasach można spotkać dziki, sarny, łośie, lisy, na polach zające i kuropatwy.

Typowe zabudowania wsi Brzóza. Fot. Włodzimierz Majdewicz

Fot. Włodzimierz Majdewicz

W centrum wsi zwraca uwagę sylwetka XIX wiecznego neogotyckiego kościoła pod wezwaniem św. Bartłomieja który wraz ze stylową dzwonnica góruje na równiną okolicą.

Pierwszy drewniany kościół wybudowano w tym miejscu w 1520 r. został on spalony przez Szwedów w 1656 , odbudowany po raz drugi spłonął w 1845 r. W roku 1856 rozpoczęto budowę jednonawowego neogotyckiego kościoła według projektu Ignacego Leopolda Essmanowskiego ³. Kościół ten znacznie ucierpiał w czasie działań wojennych w 1944 r. Po wojnie kościół odbudowano. Wewnątrz zachowały się ołtarze, płaskorzeźby i barokowa drewniana ambona z 1636 r. sprowadzona z opactwa Cystersów w Oliwie oraz drewniane płaskorzeźby z 1635 r. dłuta cenionego snycerza Andreasa Götckena. Zabytkowe dzwony pochodzą z połowy XIX w. W podziemiach znajdują się grobowce rodzinne Ożarowskich. Osobliwością przyrodniczą Brzózki jest aleja pomnik przyrody złożona okazów 200 –letnich lip. Aleja długości 2300 m. wiedzie ona do Sewerynowa. W XIX w. wybudowano w Brzózce okazały neogotycki pałac według projektu Adolfa A. Loewego ⁴ wokół niego założono park krajobrazowy.

Z pałacem tym wiąże się ciekawa historia. W latach 1855-1889 dobra Brzózka należały do

³ Autor projektu min. Kościoła św. Michała Archaniola przy ul. Puławskiej w Warszawie.

⁴ Adam Adolf Loewe (1811- 1885) Zaprojektował m.in. warszawski kościół parafii ewangelicko-reformowanej, Nową Pomarańczarnię w Łazienkach, dom przytułku sierot i ubogich przy ulicy Wolskiej.

Adama hr. Ożarowskiego herbu Rawicz jego żoną była rosyjska arystokratka spokrewniona z rodziną Romanowych. W roku 1867 car Rosji Aleksander II, odwiedził Ożarowskich, przebywał kilka dni w Brzozie i polował okolicznych lasach.

Na początku XX prowadzono w okolicy prace archeologiczne, odnaleziono pozostałości pogańskiego cmentarzyska, groby klozowe (kultura przeworska) z I i II wieku przed Chrystusem. Właścicielami Brzozy przez 132 lata (1778-1910) byli hrabiowie Ożarowscy. Od 1910 roku Brzoza przeszła w posiadanie rodziny baronów Heydlów i w rękach tej rodziny pozostawała do 1945 r. **Pomimo niemieckiego pochodzenia Heydlowie byli patriotami, w 1939 r. odmówili współpracy z Niemcami oświadczając, że są Polakami. Pałac w Brzozie był schronieniem dla uciekinierów. Heydlowie współpracował z ruchem oporu. Aresztowani styczniu 1941 roku Wojciech Heydel i jego brat Adam profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego obaj bracia ponieśli śmierć w Auschwitz 14 marca 1941 roku.**

Tablica epitafijna w kościele .Fot. Włodzimierz Majdewicz

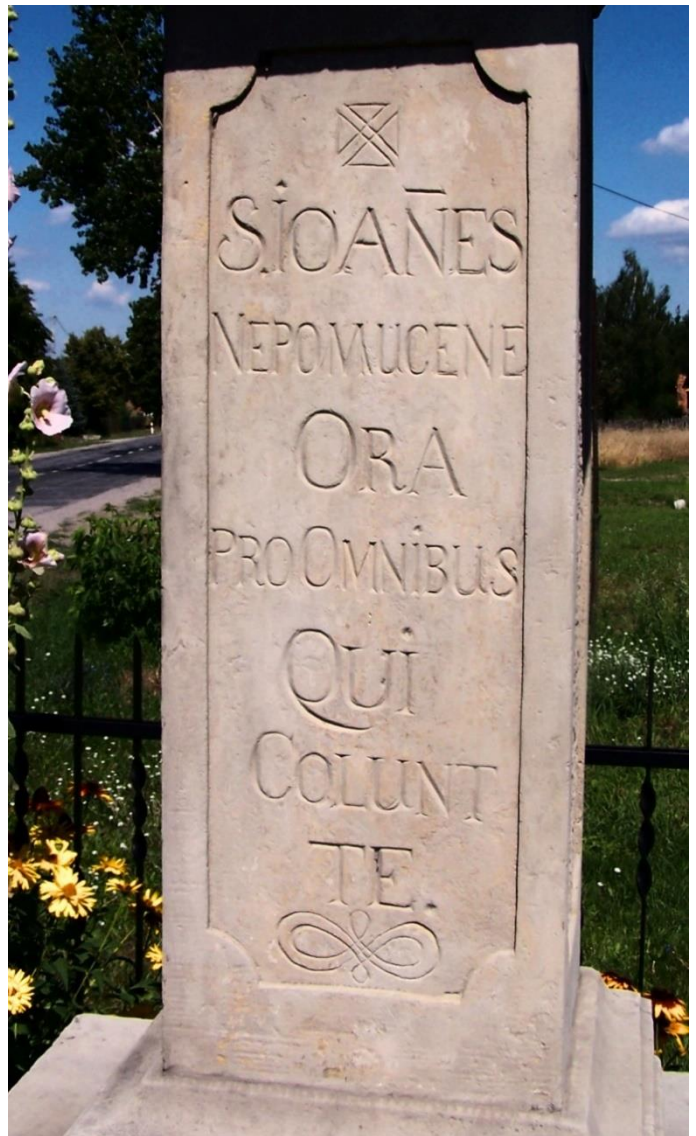
W latach 60-tych XX w. wypalone mury pałacu wysadzono w powietrze a na jego fundamentach zbudowano szkołę. Pozostały resztki parku, wśród zdziczałego drzewostanu można odszukać stare okazy sosny kalifornijskiej i miłorzębu japońskiego. Zachowały się również zarośnięte stawy również pozostałość parku krajobrazowego.

Fot. Włodzimierz Majdewicz

Obok kościoła znajdują się figura Matki Boskiej z tablicą upamiętniającą 10. rocznicę odzyskania niepodległości i poległych w wojnie polsko-bolszewickiej w 1920 r. Na wprost kościoła stoi klasycystyczny pomnik pamiątka misji w roku 1839. Pomnik zdobią herby szlacheckie - Rawicz i Topór.

Wśród przydrożnych kapliczek i figur szczególnie cenna jest XIX wieczna figura św. Jana Nepomucena ustawiona przy drodze na Ryczywół.

Fot. Włodzimierz Majdewicz

Warto zwiedzić miejscowy cmentarz parafialny. W drodze do cmentarza widoczna jest skromna zabytkowa klasycystyczna kaplica-skarbczyk. Obiekt ten ufundował w XVIII w. Piotr Alkantary Ożarowski właściciel Brzózy. Murowany skarbczyk służył jako miejsce przechowywania wyposażenia liturgicznego, drewnianego kościoła parafialnego pw. św. Bartłomieja.

W 1845 roku wielki pożar spustoszył Brzozę. Spłonął kościół i większość zabudowań, ocalał murowany skarbczyk, który był miejscem nabożeństw, aż do wybudowania w 1856 r. nowego kościoła. Na ścianie wyremontowanej kaplicy umieszczono tablicę informującą

o tym że „*Kaplica Królowej Różańca Świętego upamiętnia wiernych zmarłych w latach 1529-1872, dla których ten cmentarz przykościelny jest miejscem wiecznego spoczynku*”. Kapliczkę w 2012 roku wpisano do rejestru zabytków Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków.

Kaplica - skarbczyk przed i po gruntownym remoncie.

Fot. Włodzimierz Majdedwicz

Cmentarz parafialny w Brzozie założony został w 1 poł. XIX w. zwany potocznie „nowym”, w odróżnieniu „starego cmentarza”, na miejscu którego stoi wspomniana zabytkowa kapliczka. Na cmentarzu zachowały się nieliczne mogiły z XIX wieku, wśród nich nagrobki ostatnich właścicieli majątku Brzóza - Heydlów. Są tam również mogiły partyzantów z 25 Pułku Piechoty Armii Krajowej.

Uwagę przyciąga wykonana z czerwonego piaskowca okazała mogiła żołnierzy polskich poległych w bitwie o Głowaczów w dniu 10 września 1939 r. Na tej wrześniowej mogile znajduje się okazały pomnik wykonany z czerwonego piaskowca, wyryto na nim słowa Krzysztofa Kamila Baczyńskiego fragment wiersza „Mazowsze”.

**„PIASKU TOBIE SZEPTALI
LEŻĄC WRACAJĄC
DO CIEBIE
KRWI NICIĄ WASKĄ
DZIECI
KOBIEITY CHŁOPI
ŻOŁNIERZE
POLSKO
ODEZWIJ SIĘ POLSKO”**

Fot. Włodzimierz Majdewicz

Poszukując archiwalnych fotografii wsi Brzóza w zbiorach Narodowego Archiwum Cyfrowego znalazłem ciekawy zestaw kilku fotografii zatytułowany

„Manewry 1 Pułku Strzelców Konnych - pobyt w Brzózce” .

Zdjęcia wykonano na terenie majątku Brzóza podczas letnich manewrów w sierpniu 1933 r. Autorem fotografii jest chor. Narcyz Witczak - Witaczyński⁵ oficer oświatowy stacjonującego w Garwolinie 1 Pułku Strzelców Konnych.

Wśród osób widocznych na fotografiach autor w swoich komentarzach wymienia jedynie nazwisko płk Adama Zakrzewskiego (1892-1958), dowódcy 1 Pułku Strzelców Konnych, we wrześniu 1939 r. dowódcy Pomorskiej Brygady Kawalerii, w latach 1940 -1941 dowódcy 7 Brygady Kadrowej Strzelców w Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie.

fot. Narodowe Archiwum Cyfrowe. Opis obrazu: Pojenie koni siwków. Data: 1933-08
Sygnatura: 107-567-1

Archiwum Narcyza Witczaka –Witaczyńskiego.

⁵ Narcyz Witczak –Witaczyński (1898 -1943) chorąży kawalerii, kawaler Orderu Virtuti Militari, Krzyża Walecznych i Krzyża Niepodległości. Jego fotografie publikowały czasopisma „Wiarus”, „Jeździec i Hodowca”, „Polska Zbrojna” i „Ilustrowany Kurier Codzienny”. Jego archiwum fotograficzne liczące około czterech tysięcy negatywów zostało przekazane przez spadkobierców do Narodowego Archiwum Cyfrowego.

Opis obrazu: Pojenie koni plutonu łączności. **Data:** 1933-08 **Sygnatura:** 107-567-2

Opis obrazu: Oficerowie Pułku i gospodarze na schodach dworu. W ostatnim szeregu z odznaczeniem płk. Adam Zakrzewski. **Data:** 1933-08 **Sygnatura:** 107-567-4

Krzysztof Zاراński

Muzeum Kurpiowskie w Wachu

100 kilometrów od Warszawy w powiecie ostrołęckim, na terenie gminy Kadzidło przy Drodze Krajowej 53 znajduje się wieś Wach.

Wieś jest specyficznie zabudowana, gdyż przy samej szosie znajduje się niewiele domów a reszta jest pochowana wśród lasków i pól a więc łatwo muzeum przeoczyć.

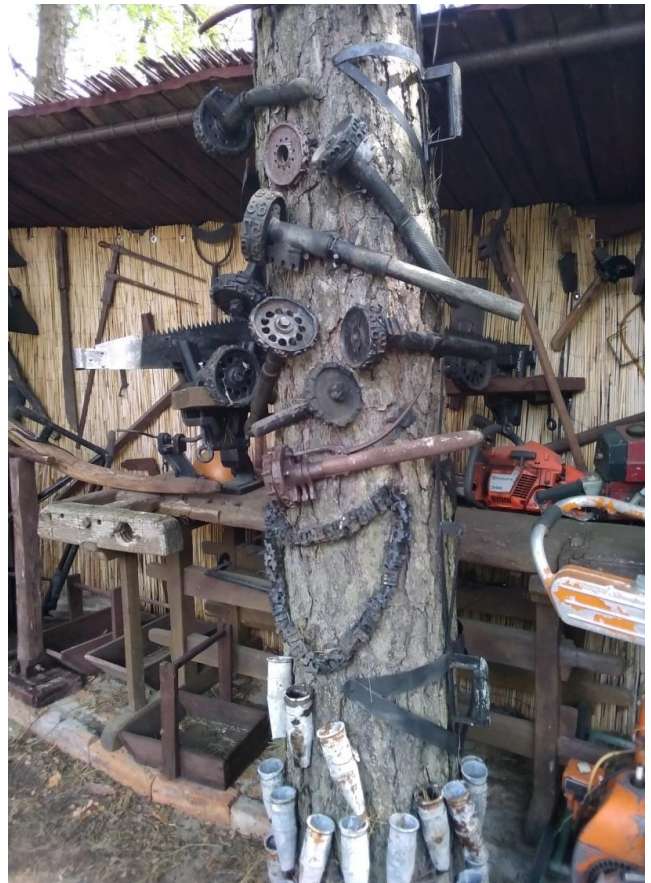
Na szczęście w środku wsi znajduje się drogowskaz i boczną drogą po ok. 2 kilometrach docieramy do celu. Muzeum Kurpiowskie w Wachu jest prywatną placówką założoną i prowadzoną przez Zdzisława i Laurę Bziukiewicz. Placówka ta funkcjonuje przy gospodarstwie agroturystycznym „U Bursztyna”, w Wachu pod numerem 14.

Przy bramie wejściowej, powitał nas gospodarz Pan Zdzisław Bziukiewicz i zaprosił do środka. Spędziliśmy w muzeum prawie 2 godziny oglądając nagromadzone tam skarby kultury materialnej Kurpi Zielonych. Liczba eksponatów przekroczyła już 15 tysięcy i stale się powiększa. Najstarsze eksponaty datowane są na koniec XVIII wieku a najmłodsze na lata 70 te wieku dwudziestego. Zbiory w muzeum podzielone są na działy: *Tkactwo, Bursztyniarstwo, Stolarski, Szewski, Plecionkarstwo, W domu, W zagrodzie, Bartnictwo, Strój, Stajnie, Rzemiosło i Lasy.*

Na miejscu można również kupić wyroby kurpiowskie z bursztynu, z koronki frywolitkowej i szydełkowej oraz pisanki kurpiowskie.

Gorąco zachęcam zarówno dorosłych jak i dzieci do odwiedzenia muzeum w Wachu.

Fot. Kol. Elżbieta Zarańska

SZUFLADA KOLEKCJONERA

Prezentujemy fragment interesującej kolekcji plaketek i znaczków rajdowych towarzyszących imprezom PTTK. Przewodnim tematem zbioru jest polska sztuka ludowa. Na początek pokazujemy zestaw plaketek turystycznych (od pewnego czasu zwanych „naszywkami”) których głównym motywem plastycznym są wycinanki pochodzące głównie z regionu Kurpi.

X Ogólnopolski Rajd Pieszy „Mazowsze 1962” z metą w Płocku. Rajd odbył się w dniach 21-24. 06. 1962 r. Plakietki wykonano techniką druku na płótnie. Organizatorzy: KTP ZG PTTK i Oddział Stołeczny PTTK.

Złot Turystów Mazowsza w Ostrołęce. Odbył się w dniach 8-9 .05.1965 r. Organizatorzy: Oddział PTTK w Ostrołęce i Zarząd Okręgu Mazowieckiego PTTK.

II Rajd Pieszy „NA RATY” Puszcza Biała 1970.

Organizatorzy: Komisja Turystyki Pieszej i Koło Organizatorów Turystki Oddziału Stołecznego PTTK im. Aleksandra Janowskiego w Warszawie.

Do polskiego folkloru w znaczkach i plakietkach z rajdów i zlotów PTTK powrócimy w kolejnych odcinkach „Szuflady Kolekcjonera”.

Zapraszamy kolekcjonerów - krajoznawców do prezentacji swoich różnorodnych zbiorów na łamach biuletynu „BIWAK”. Osoby zainteresowane prosimy o kontakt z Redakcją biuletynu „BIWAK”. Oddział Stołeczny PTTK im. Aleksandra Janowskiego tel. 22 635 27 52 lub pttk_stoleczny@wp.pl

Krzysztof Zarański

WALNE ZEBRANIE SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZE KLUBU PRZODOWNIKÓW TURYSTYKI PIESZEJ PTTK im. Anieli Michalskiej w Warszawie w dniu 15 czerwca 2022 roku

Na prowadzącego Zebranie wybrano Kol. Włodzimierza Majdewicza. Na wstępie minioną przedłużoną kadencję podsumował w sprawozdaniu dotychczasowy prezes Zarządu Klubu Kol. Zbigniew Jurek. W okresie sprawozdawczym od początku kadencji comiesięczne spotkania klubowe odbywały się zgodnie z planem w trzecią środę miesiąca. Nie organizowano zebrań Zarządu Klubu a wszelkie plany i postanowienia zapadały podczas zebrań ogólnych. Podobnie jak w poprzedniej kadencji części spotkań nadano uroczysty charakter, były to „spotkania opłatkowe” i „wielkanocne jajeczka”. Część spotkań poświęcona była tematyce krajoznawczej i historycznej. Większość zebrań była spotkaniami koleżeńskimi poświęconymi aktualnym działaniom PTTK i udziałem Klubu w realizacji imprez pieszych Oddziału Stołecznego PTTK. Ten stan rzeczy trwał do ogłoszenia w dniu 14 marca 2020 r. pandemii covid-19 i związanych z tym ograniczeń i zakazów spotkań zawartych w rozporządzeniu Prezesa Oddziału Stołecznego PTTK (zgodnie z obowiązującą w całym kraju decyzją Sekretarza Generalnego ZG PTTK). Spowodowało to zawieszenie wszelkiego rodzaju spotkań w lokalu Oddziału Stołecznego PTTK oraz imprez terenowych. Nie odbyło spotkanie z okazji 35-lecia Klubu. W tej kryzysowej sytuacji na szczególne podkreślenie zasługuje nieprzerwalna działalność redakcji Biuletynu „Biwak” i regularne wydawanie kolejnych numerów tego cenionego w środowisku PTTK periodyku o zasięgu ogólnopolskim (wersja elektroniczna na stronie internetowej KTP ZG PTTK).

Następnie Maria Majdewicz przedstawiła sprawozdanie Komisji Rewizyjnej kończąc wnioskiem o podziękowanie i udzielenie absolutorium ustępującemu Zarządowi Klubu. Po dyskusji udzielono absolutorium członkom ustępującego Zarządu. Po czym w tajnym głosowaniu wybrano władze Klubu na następną kadencję, wybrano również delegata na Walny Zjazd Oddziału Stołecznego PTTK.

Nowe władze Klubu ukonstytuowały się w następujący sposób -

Zarząd: Zbigniew Jurek - prezes/skarbnik, Jadwiga Garapich – wiceprezes, Krzysztof Zarański - sekretarz / redaktor Biuletynu „Biwak”.

Komisja Rewizyjna: Maria Majdewicz – prezes, Barbara Zielińska – członek.

Delegatem na Walny Zjazd Oddziału Stołecznego PTTK im. Aleksandra Janowskiego wybrany został Krzysztof Zarański.

